

ACTIE KERKBALANS 2024

De volledige verhalen van de gemeenteleden die aan het woord komen in de folder actie kerkbalans 2024.

In gesprek met Petra Boom-van der Waal

Keuze voor Kerkheerjansdam

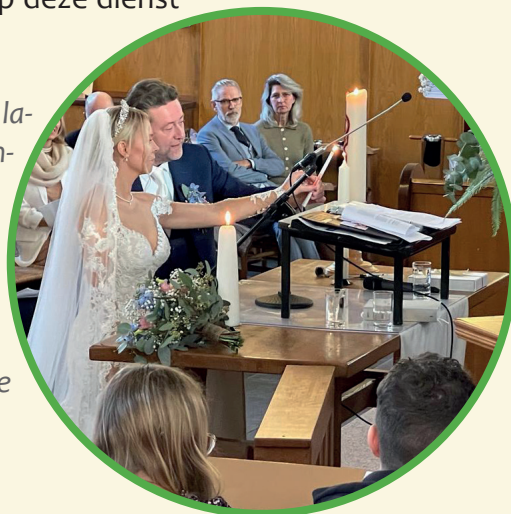
Petra is opgegroeid in Heerjansdam en Dennis en zij wonen nu tegen de grens van Heerjansdam, net voorbij het bordje 'Barendrecht'. Ze besloten zich aan te sluiten bij de Protestantse Gemeente Heerjansdam. Hoe kwamen zij tot dat besluit en hoe pakte dat voor hen uit? Petra vertelt:

“In onze vorige relatie hadden we allebei een partner waarbij onze christelijke gedachten niet aansloten. Toen wij elkaar leerden kennen bleek al heel snel dat we allebei op zoek waren naar een manier om ons geloof te belijden. De keuze voor deze gemeente was al snel gemaakt. Dit heeft voor ons erg goed uitgedukt omdat we de warmte en vriendelijkheid vonden die we zochten.”

Huwelijksinzegening

Op 5 februari 2022 traden jullie in het huwelijk. Jullie kozen voor een kerkelijke inzegening. Wat voor betekenis had dat voor jullie? Hoe hebben jullie de voorbereiding op deze dienst en de dienst zelf ervaren?

“De keuze voor ons om ons huwelijk kerkelijk in te laten zegenen kwam eigenlijk meer voort uit een vanzelfsprekendheid. De voorbereidingen zijn fantastisch gedaan door Dominee Sjaak waarbij wij zeker ook onze eigen inbreng hebben kunnen hebben. De dienst zelf was ondanks het feit dat het in corona tijd was één grote samenkomst van al onze overtuigingen en iedereen die ons lief is. Mede doordat we inbreng hadden in de samenstelling van de dienst, sloot deze perfect aan op ons gevoel en belevenis.”

Doop en belijdenis

Petra, je volgt dit seizoen een traject richting openbare belijdenis van je geloof, en de Heilige Doop. Hoe ben je tot deze keuze gekomen?

“Mijn moeder was zeer overtuigd in haar geloof. Door omstandigheden heeft zij mij nooit kunnen laten dopen. Helaas leeft mijn moeder niet meer. Maar ik ben er van overtuigd dat ik door mijn vurige wens en verlangen om mijn geloof zelf in het openbaar te belijden, niet alleen mijn maar ook haar grootste wens in vervulling laat gaan.”

Hoe ervaar je dit traject richting belijdenis en doop tot nu toe?

“Het belijdenis traject ervaar ik als zeer fijn. Ik heb momenteel mooie en inhoudelijke gesprekken over het geloof met dominee Sjaak.”

In gesprek met kinderen van de club

Hallo! Welkom bij de club, fijn dat je er bent! Zo begint een club avond meestal bij ons, kinderen van groep 3 t/m 8 en de leiding.

“We doen er leuke dingen. We luisteren naar een verhaal en spelen daarna vaak een spel.”

“Met club helpen we ook mee met de schoenendoosactie, gezellig met elkaar én we helpen het goede doel!”

“Ik vind het heel erg leuk om er heen te gaan. We horen een bijbelverhaal en spelen vaak verstoppertje. Dat is heel leuk als de kerk donker is.”

Rond 5 december verliep de club toch net even wat anders. Het was tijd voor de Sinterklaasviering! Bij binnenkomst werden de kinderen opgesplitst in teams en mochten ze met een grote dobbelsteen gooien en werd het grote Pieten spel gespeeld.

“We kregen opdrachten zoals een kruidnootje in een kommetje mikken, tekening maken van de boot van Sinterklaas of zoveel mogelijk woorden verzinnen die rijmde op Piet!”

De meest creatieve woorden kwamen voorbij. Oh er was ook een kadootje verstopt in de clubzaal die we moesten zoeken! Tussendoor werden er ook nog eens getrakteerd op chocolademelk en schuimpjes. Het winnende team mocht als eerste een kadootje uitzoeken maar gelukkig was er genoeg voor iedereen en gingen alle kinderen met wat leuks naar huis.

Klinkt leuk toch? De clubavonden zijn om de week en voor groep 3-5 op woensdag van 18.30 - 19.30 uur en groep 6-8 op dinsdag van 19.00 - 20.00 uur. Voorlopig nog in de Boomgaard kerk maar zal te zijner tijd in de Dorpskerk zijn.

Lijkt het je ook leuk om mee te doen? Neem dan contact op met Gert Jan Bloem via 06 24540906. Dan wordt je toegevoegd aan de club app en ben je altijd op de hoogte van de laatste nieuwtjes, het rooster en actuele locatie. Er staan nog allerlei andere leuke activiteiten op de planning.

“Ook hebben we aan het einde van het club seizoen een clubuitje. Afgelopen jaar gingen we naar Plaswijckpark. Het was toen heel mooi weer en heel erg leuk!”

Kom dan eerst gezellig meedoen op de club, zien we je snel?

In gesprek met mevrouw Nel Wijntje-Heinsius

In haar appartement in Midden-Inn woont mevrouw Nel Wijntje-Heinsius. Het is een buitengewoon gegeven dat ze weer thuis is, nadat het er eerder in het jaar op leek dat ze terminaal ziek was.

“Een aantal maanden terug ben ik gevallen. In het ziekenhuis ontdekten ze dat ik longontsteking had. De verwachting was – ook vanwege mijn leeftijd en lichamelijk conditie – dat ik

binnen enkele weken zou komen te overlijden. Ik kwam terecht in hospice 'de Reiziger' in Barendrecht. Maar tegen alle verwachtingen in knapte ik langzamerhand op vanwege de goede verzorging. Ik ben uiteindelijk ontslagen uit de hospice en kwam terecht op de revalidatie-afdeling van 'de Twee Bruggen' in Rotterdam. Na enkele maanden mocht ik terug naar huis in Midden-Inn."

de kerk ziet om

Wat heeft de kerkelijke gemeente voor u betekend in deze periode?

“Ik kreeg veel bezoek, van allerlei mensen. Er waren veel mensen die aan me dachten en dat lieten blijken. Veel mensen stuurden kaartjes. De mensen die kwamen gingen ook echt in gesprek met mij. Ik werd door de predikant en ouderling bezocht. Maar ook door tal van andere gemeenteleden. Ik ben daar nog altijd heel dankbaar voor, dat ik zoveel ben bezocht. Ik zou me heel eenzaam gevoeld hebben als ik geen kerklid zou zijn geweest.”

In gesprek met Heerjansklank

Wij zijn een aantal gemeenteleden die als ondersteuning in de kerk liederen begeleiding en zingen. Om de gemeente bekend te maken met een lied of ter ondersteuning mee te zingen.

“We houden er van om muziek te maken en we hopen via onze muziek en zang een waardevolle toevoeging te zijn tijdens de diensten.”
Jantineke Grootendorst

In gesprek met dhr. en mevr. Glijn en Annie Eefsting-Vliegenthart

In acht maanden uit en thuis

Meneer Glijn en mevrouw Annie Eefsting-Vliegenthart hebben een bewogen jaar achter de rug. Mevrouw Eefsting vertelt:

“er is ons heel veel overkomen. Bepaald geen leuke dingen. Ik had al te maken met slijtage aan mijn heup vanwege artrose. Maar de heup raakte uit de kom en ontwricht toen iemand me uit een stoel wilde helpen.”

Mevrouw Eefsting kwam in het ziekenhuis terecht, werd geopereerd, en de heup werd gezet. Helaas raakte de heup opnieuw uit de kom. Dit gebeurde uiteindelijk vijf keer. Maar omdat ze bij de operatie ook een herseninfarct opliep, kon een eerstvolgende operatie pas na minimaal 4 maanden plaatsvinden. Het afgelopen jaar werd voor hen zo een aaneenschakeling van verblijf in ziekenhuizen en in revalidatiecentra. In deze periode heeft mevrouw Eefsting ook nog corona gehad – ze moest een week in quarantaine gefixeerd op bed verblijven - en ze liep longontsteking op. Op het moment dat we dit gesprek voeren, is mevrouw sinds enkele weken thuis in Midden-Inn, na 8 maanden uit huis te zijn geweest

Glijn vertelt:

“Er is in die acht maanden enorm veel gebeurd. Elke dag was er wel wat. Het was soms verschrikkelijk.”

Annie: “sommige medewerkers wilden mij soms niet helpen. Ze durfden het niet meer; bang als ze waren om iets verkeerd te doen, zodat mijn heup er bijvoorbeeld weer uit zou schieten.”

Steun vanuit de kerk

Mevrouw Eefsting vertelt wat ze van de kerkelijke gemeente heeft gemerkt in deze bijzonder nare periode.

“Ik kreeg heel veel steun. Door bezoek en gesprekken, maar ook door een enorm aantal kaartjes dat ik ontving, soms zelfs van mensen waar ik nooit eerder contact mee had. Eén gemeentelid stuurde mij elke week een kaartje. Waar ik me ook bevond, onze predikant kwam overal met regelmaat op bezoek. We werden genoemd in de weekbrief en er werd voor Glijn en mij gebeden in de kerkdiensten. Dat was heel bijzonder.”

In revalidatiecentrum Crabbehove ontving mevrouw ook bezoek aan bed van de geestelijk verzorger van het tehuis. En met bed en al bezocht ze daar kerkdiensten. De voorzitter van de PCOB (Protestants Christelijke Ouderenbond) kwam nog langs. Ze werden genoemd in de weekbrief en er werd voor hen gebeden in de kerkdiensten. Meneer Eefsting bezocht zijn vrouw acht maanden lang vrijwel elke dag.

Geloven voorbij de opstandigheid

Mevrouw Eefsting:

“Ik heb veel aan mijn geloof gehad. Soms raakte ik mijn geloof ook wel wat kwijt, door al die extra tegenslagen waar ik mee te maken had. Toen wij 64 jaar getrouwd waren bijvoorbeeld, wilden we dat met een kleine groep mensen vieren in revalidatiecentrum Crabbenhove. Toen schoot net de nacht voordat het feestje zou plaatsvinden, de heup er opnieuw

uit. Een enorme teleurstelling. Alsof er gewoon niets meer te vieren mocht zijn. We moesten iedereen op het laatste moment afzeggen.”

Op de vraag hoe ze het geloof dan toch weer hervindt, antwoordt ze: “Door de rust die ik dan soms zo- maar toch weer ervaar, voorbij de opstandigheid die ik ook meermalen heb gevoeld.”

thuis

Op 10 juni kwam Annie Eefsting thuis: “Onze thuiskomst was geweldig. Het was helemaal versierd door Hans en Wil Ouwerkerk, kennissen uit de kerk. Zij haalden ons ook op uit het ziekenhuis met hun auto en brachten ons vanuit het ziekenhuis naar huis. Dat was zo fijn en bijzonder.”

toekomst

Hoe kijkt u uit naar de toekomst? Annie:

“als we nog maar een paar jaartjes hier samen hebben, en als ik nog maar een beetje kan lopen, dan hebben we het goed.”

Meneer Eefsting knikt bevestigend en is het eens met zijn vrouw.